

ABSTRAKT

Diplomová práce zachycuje vývoj Národní strany svobodomyslné od jejího nejpůvodnějšího počátku v šedesátých letech 19. století až do roku 1914, a to na základě odborné a historicko-politologické literatury. Práce se věnuje politickému zázemí v Rakousku a následně Rakousku-Uhersku. Historický výklad se zabývá absolutistickým režimem a národní snahou o liberalizaci státoprávních a politických požadavků. Samostatnou část práce zaujímá rozchod staročechů a mladočechů, s důrazem na odlišné politické názory, ale i společné nacionální cítění. Vznik Národní strany svobodomyslné v roce 1874 je následován programovým a politickým vývojem. Politický vývoj strany je vykreslen na volebních úspěších a neúspěších strany a její činnosti v rámci parlamentu Předlitavska. Od r. 1879 hájili ve Vídni staročesi a mladočeši práva občanů ve společném Českém klubu. Velký zvrat nastal v roce 1891, kdy Národní strana svobodomyslná v ohromné převaze zvítězila ve volebním klání nad Národní stranou a stala se hegemonem na české politické scéně. Se zvláštním zřetelem přistupuje práce k mladočeským Národním listům. Vedle Národních listů práce uvádí další významná periodika 19. století, která se podílela na dobovém politickém rozvoji. Duší politického vývoje jsou osobnosti, které jsou s pojmem „mladočeství“ spojované. Vedle Eduarda a Julia Grégrových vystupuje do kontrastu politické přesvědčení Tomáše G. Masaryka a Karla Kramáře.

KLÍČOVÁ SLOVA

politická strana, Národní strana svobodomyslná, mladočeši, bratři Grégrové, Karel Kramář